

POLITIE REGIO BRABANT NOORD

- Dienst Centrale Recherche
- Tactische Recherche

Recherche-onderzoek: 'ZD01'

Proces-verbaalnummer:

Onderwerp: verhoor van der W■■■.

PROCES-VERBAAL

Op woensdag 9 februari 2000 hoorde wij verbalisanten

Franciscus Marius Andreas Z■■■■ en

Melis J■■■■

Beiden brigadier van politie regio Brabant Noord,

in het bureau van politie te Culemborg een persoon als getuige welke daarnaar gevraagd opgaf te zijn genaamd:

Raymond van der W■■■■, geboren op 27 januari 1969 te Amersvoort.

Nadat wij verbalisanten hem hadden medegedeeld waarover wij hem wensten te horen verklaarde hij als volgt. :

“ Ik werk sinds 9 augustus 1999 bij het bedrijf Rove te Culemborg. Dat is het bedrijf van Rob van V■■■ Simone van der W■■■ is mijn vriendin en wij wonen samen. Simone is de nicht van Rob van V■■■. Rob ken ik al sinds een jaar of zes van naam. Ik ben daar algemene medewerker. Dat betekent dat ik allerlei karweitjes doe. Ik heb 28 januari jongleden een contract getekend betreffende het werken daar. Ik doe voor de hand liggende karweitjes zoals de elektra en ik werk ook in het meubelgebeuren. Ik maak voor John ook wel eens wat modellen van stoelen in de avonduren.

U vraagt mij hoe zit met de diefstal van de server uit het bedrijf Rove op zaterdag op zondag voor de politie-inval. Op die zondag kwam Angelieke de vrouw van Rob van V■■■ met de neef van Rob, genaamd Peter van V■■■, bij mij aan de deur. Ze belden aan en toen ik de deur opende liepen ze rechtstreeks naar binnen en keken rond of die computer bij ons stond. Die stond er niet. Er ontstond enig geouwehoer en ze vroegen mij naar die server. Ik had dat ding niet en ook niets met die diefstal te maken.

U heeft mij gevraagd of de inval door de politie mij verraste. Niet echt. **Ik ben namelijk twee of drie keer aan een bedrijf aan de Ketelaarskampweg in 's-Hertogenbosch geweest.**

Ik ben daar een keer met simone geweest en een keer zonder haar.

U vraagt mij naar de eerste keer dat ik daar was ben ik daar met Simone met een vrachtauto naar toe gereden. Dat was het vrachtautootje van de zaak in Culemborg. De witte Volkswagenbus. Die hebben ze maar eentje. Ik geloof dat het de eerste of tweede week van november was. Ik had het telefoonnummer van Robert Jan Horchner gekregen die had ik de avond daarvoor gezien op het bedrijf in Culemborg. Ik heb geen sleutel ontvangen. De afspraak was voor de volgende dag omstreeks 08.30 uur. Wij zijn daar naar toe gegaan en

daar was de vrouw van Robert Horchner. Ik ken haar ook van gezicht omdat ze regelmatig bij ons op het bedrijf komt. **Het was de bedoeling dat wij daar de tafel afmoesten breken. Die was circa 25 meter lang. Dat hebben wij gedurende die dag dan ook gedaan.** De vrouw heeft ook meegeholpen. Het is dus niet uitgesloten dat ik in dat gebouw veel dingen aangeraakt heb., want ik ben nogal nieuwsgierig van aard. Ik heb daar heel veel dingen gezien waarvan ik vond dat die niet in een confectie atelier thuis hoorden. U vraagt mij daar voorbeelden van te noemen. Ik weet nog wel dat er achter in een hek afgesloten was. U vraagt mij wat ik daar dan voor bijzonders gezien heb. Ik heb vaten. Het leken op 30 liter vaten. Het waren blauwe en witte vaten. U vraagt mij of ik daar diepvriezers gezien heb. Ik heb die daar niet gezien. Ik weet niet of die vaten gevuld of leeg waren. Ik meen dat ik een leeg vat in mijn handen gehad heb. Ik heb verder overal wel een beetje aangezet. Er stonden van die rolcontainers en daar stonden zakken met stof op. Ik vond dat er gewoon dingen stonden die stonden die daar niet thuis hoorden en heb daar nog met Simone over gesproken.

Er stonden ook witte wanden. Als je binnen kwam was het gewoon allemaal wit. Ik weet niet meer of ik die witte wanden ook aangeraakt heb. Die wanden stonden daar opgesteld in de lengte. Ik heb wel overal gekeken maar kan mij niet herinneren wat er achter stond. Er hingen ook elektriciteitskabels in de lucht met allemaal snoer. Toen wij daar waren is Robert Jan Horchner ook nog een tijdje in het pand geweest. Hij hielp mee met het afbreken van de tafel. Ik kan mij nog herinneren dat ik een telefoon heb aangeraakt. U zegt dat ik straks iets over een vriezer gesproken heb. Ik kan mij dat niet herinneren.

De Volkswagenbus waar wij mee waren was helemaal volgeladen met de tafel toen wij daar wegreden. De volgende dag heeft een transportbedrijf P██████ daar nog onderdelen van deze tafel opgehaald. Het transportbedrijf P██████ vervoert regelmatig voor Rove. Ik heb op de terugweg een lege container meegenomen. Wij zijn omstreeks 19.00 uur pas thuis gekomen.

U vraagt mij hoe ik weet dat er een politie-inval in het bedrijf geweest is. Ik meen dat ik dat in de krant gelezen heb. Mogelijk dat ik dat over die vriezer ook in de krant gelezen heb. Ik schrok toen dat ik het in de krant las en ik meen dat ik toen tegen Simone zei dat wij daar juist enkele dagen geleden geweest waren.

Ik heb in het begin gezegd dat ik er twee of drie keer geweest ben. **Ik bedoel dat ik een keer in het pand geweest ben** en dat enkele keren bij een cart-baan daar vlak bij geweest ben.

Ik weet dat Rob van V██████ eerder enkele weken vast heeft gezeten voor handel in XTC heb ik straks gezegd. Ik bedoel in ieder geval in verband met verdovende middelen.

U vraagt mij over John H██████. Deze ken ik van het bedrijf dat het samen met Rob van V██████ heeft. Dat is een meubelbedrijf met stoelen lampen en dergelijke.

Ik ben eerder benaderd door iemand van de politie die vroeg wat er in het bedrijf gebeurde. Ik noem dat CRI. Ik heb dat tegen John H██████ en Rob van V██████ gezegd. Deze schrokken daar erg van. En begonnen mij van alles te vragen. Ik vroeg aan John H██████ wat dat voor mensen waren van de CRI. U vraagt mij wanneer dat geweest is. Dat is geweest toen Rob uit Tokio terugkwam.

U zegt mij dat ik vanmiddag andere dingen en meerdere dingen gezegd heb.

Ik werd er door verrast en dacht dat een informeel gesprek was.

Rob van V██████ is voor mij een baas en er is een werknemer/baas verhouding en ik wil hem niet verder in de problemen brengen want er is ook een familierelatie.

Ik heb vanmiddag gesproken over verdachte omstandigheden en dergelijke. Ik heb toen gezegd dat ik wel eens voor Rob dozen antiekwas en bankstellen moest brengen naar een plaats in Zeeland. Ik heb ook gesproken over een Hyundaibus en dat Robert daar vaak mee naar Polen ging. Ik ben niet de enige die wist dat er in het bedrijf iets gebeurde wat niet door

de beugel kon. Er waren meerdere mensen die daar gewerkt hebben. Alleen niemand wist precies wat daar gebeurde. Ik heb wel eens geld geleend bij Rob van V■■■■, Rob heeft dat geld ook altijd weer terug gehad. Rob is een goede jongen die uit zichzelf nooit in de XTC terecht gekomen zou zijn. H■■■■ had kennis over XTC en Rob het geld.

Ik wil er verder niet over verklaren nogmaals hetgeen ik vanmiddag vertelde was informeel. Ik heb vanmiddag wel de waarheid verteld, maar u moet begrijpen dat ik dat niet kan verklaren.

Ik ben bereid nog wel een keer mijn vingerafdrukken af te staan mochten jullie die niet hebben.

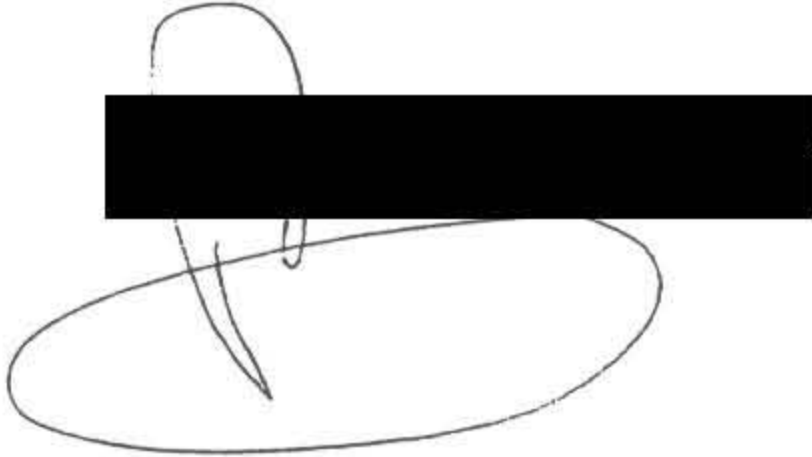

Ik wil dit doen naar aanleiding van het feit dat ik daar op de Ketelaarskampweg binnen ben geweest en daar verschillende dingen in mijn handen heb gepakt.

Nadat de verklaring aan getuige was voorgelezen verklaarde hij daarbij te volharden

Waarvan door ons op ambtseed en ambtsbelofte werd opgemaakt dit proces-verbaal gesloten en ondertekende te Culemborg op 9 februari 2000.

De verbalisanten.

F.M.A. Z■■■■

POLITIE REGIO BRABANT NOORD

- Dienst Centrale Recherche
- Tactische Recherche

Recherche-onderzoek: 'ZD01'

Proces-verbaalnummer: 0922000/8733JO/3

Onderwerp: Getuigenverhoor S.van der Wens

PROCES-VERBAAL

Wij,

Johannes Arnoldus Henricus van O [REDACTED],

en

Adrianus Joseph Maria van R [REDACTED],

beiden brigadier/rechercheur van politie, werkzaam bij de Dienst Centrale Recherche van de politieregio Brabant Noord, afdeling tactische recherche, verklaren het volgende:

Op woensdag 9 februari 2000, omstreeks 17.00 uur, hoorden wij verbalianten in het politiebureau te Culemborg de navolgende persoon als getuige:

Simone Maria Sophia van der W [REDACTED],

geboren te Culemborg op 1 december 1979, Binnenmolenstraat 74, 4101 BA te Culemborg..

Zij verklaarde als volgt:

“ Ik ben de dochter van Simon van der W [REDACTED]. Mijn vader heeft in Culemborg een meubelfabriek gehad genaamd van der W [REDACTED] meubelen. In april vorig jaar heeft Rob van V [REDACTED] de fabriek van mijn vader overgenomen. Ik werkte ook in het bedrijf van mijn vader. Ik ben echter niet mee overgegaan naar het bedrijf van Rob van V [REDACTED] genaamd Rove Collection. In augustus 1999 ben ik echter wel gaan werken bij Rob van V [REDACTED] omdat mijn vriend Raymond van der W [REDACTED] daar ook werkte. In het bedrijf deed ik alle voorkomende werkzaamheden met betrekking tot het maken van bankstellen. **Vorig jaar in oktober of november 1999 ben ik op verzoek van Rob van V [REDACTED] samen met mijn vriend Raymond naar Den Bosch gegaan om daar een snijtafel op te halen die Rob gekocht had.** Een zekere Robert Jan heeft ons de weg gewezen waar het bedrijf zat waar de snijtafel stond. Dat was op de Ketelaarskampweg achter de Heineken. Wij zijn dat pand binnengegaan via een deur naast een garagedeur. Wij moesten gereedschap hebben om die tafel uit elkaar te halen. **Robert Jan kon daar echter niet bij omdat dit gereedschap achter een hek stond waar hij geen sleutel van had.** Ondertussen was Annelies de vrouw van Robert Jan gekomen. Zij moesten echter samen weer weg naar een vergadering of iets dergelijks. Een tijdje later kwam Robert Jan terug met een steeksleutel. Wij zijn toen begonnen met het demonteren van die snijtafel. U vraagt mij wat er allemaal in de ruimte stond waar die snijtafel ook stond. Ik heb daar samen met Raymond wel rondgekeken.

Ik zag er verder niets bijzonders staan. Achter de snijtafel stond ook nog een witte tafel en er stonden overal dozen met kleding. Ik zag ook een paar kledingrekken staan. Voor zover ik weet kan ik mij niet meer herinneren wat er nog meer stond. Ik kan mij nog wel herinneren dat er meteen als je het pand binnenkomt aan de linkerkant een witte wand stond. Deze wand stond vlakbij die vieze wc in de hoek. Ik heb echter niet achter die wand gekeken. Ik weet niet of Raymond achter die wand gekeken heeft. Dat zou echter best kunnen zijn en dat moet U maar aan hem vragen. Ik weet nog dat er achter die witte wand een aparte ruimte was, maar daar heb ik dus niet in gekeken. Achter dat hek, waar Robert Jan geen sleutels van had, stonden vaten. Ik weet niet meer hoeveel er wat voor vaten dat waren.

U vraagt mij of ik wel eens iets voor Rob van V [redacted] weg heb moeten brengen. Wij, Raymond en ik, brachten regelmatig bankstellen weg. Ik kan mij nog herinneren dat wij een paar maanden geleden twee driezits stoffen bankstellen en twee stoffen tweezits bankstellen moesten wegbrengen naar een winkel in Brabant in Steenberg. Deze winkel waren ze aan het verbouwen. Het leek of dat bedrijf al jaren leegstond. De bankstellen die we daar moesten afleveren waren uitzonderlijk zwaar. Dat hadden wij nog niet meegemaakt. Van tevoren hadden wij al 8 bankstellen weggebracht naar een vervoersbedrijf. Deze hadden het normale gewicht. Die laatste meubels waren bestemd voor P [redacted]. Volgens mij moest wij bij dat pand in Steenberg om 9 uur zijn maar we hebben een uur moeten wachten voordat er iemand was. Meer heb ik echter niet verklaren.”

Nadat wij de getuige haar verklaring hadden voorgelezen verklaarde zij daarbij te volharden en ondertekenden deze met ons verbalisanten in concept.

S. van der W [redacted],

J.A.H. van O [redacted],

A.J.M. van R [redacted].

Waarvan door ons verbalisanten op ambtseed is opgemaakt dit proces-verbaal dat wij sloten en ondertekenden te Culemborg op 9 februari 2000.

J.A.H. van O [redacted],

A.J.M. van R [redacted].